

F U N G U S

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE NEDERLANDSCHE
MYCOLOGISCHE VEREENIGING

Redacteur: G. D. Swanenburg de Veye, Bergerweg 143, Alkmaar

HET BESTUUR DER NED. MYCOL. VEREENIGING

T. A. C. Schoevers, *Voorzitter*, Nassauweg 28, Wageningen.

Ir A. C. S. Schweers, *Onder-voorzitter*, v. Oldenbarneveltstr. 40, Nijmegen.

Mej. J. P. S. Smit, *Secretaresse*, de Laïressestr. 40², Amsterdam-Z.

G. L. van Eyndhoven, *Penningmeester*, Eindhovenstr. 36, Haarlem.

Postrekening 90902 op naam van: Penningmeester N.M.V.

Dr. H. A. A. van der Lek, *Bibliothecaris*, Zoomweg 10, Wageningen.

De *contributie* der Vereeniging bedraagt f 5,—, voor student- en huisgenootleden f 2,50.

DE WETENSCHAPPELIJKE NAMEN DER FUNGI

Dikwijls wordt op onze excursies de klacht geuit, dat de wetenschappelijke namen der zwammen zoo moeilijk zijn te onthouden. Die verzuchting is alleszins begrijpelijk; niet alleen in onze vereeniging doch ook bij sommige andere vereenigingen op biologisch gebied hebben de leden met dit bezwaar te kampen.

Overigens zijn het niet slechts de „niet-deskundigen", die dezen last ondervinden; ook de wetenschappelijke wereld zucht onder een ballast van namen, waarvan er vele vaak moeilijk zijn uit te spreken. Daarnaast komt dan de omstandigheid, dat om redenen van synonymie, prioriteit en hergroeping het aantal namen gestadig toeneemt.

En toch is dit niet te vermijden bij den huidige stand der wetenschap. Onze zich ontwikkelende kennis maakt hergroeping noodzakelijk, nieuwe inzichten breken baan. Dat alles moet nu eenmaal met namen worden aangeduid. Dr. A. C. Oudemans, mijn leermeester in de acarologie (kennis der mijten), vatte dit als volgt samen: „Onze studie staat nog in de kinderschoenen. Wij leeren pas langzamerhand beter zien en nemen nu fijne verschillen waar, welke onze voorgangers over het hoofd hebben gezien, of waaraan zij althans geen waarde hechtten." Die namenmassa is dus onvermijdelijk en zij moet internationaal bruikbaar zijn. Het Latijn en Grieksch is door de eeuwen heen de taal der geleerde wereld geweest en het is dus begrijpelijk, dat de benamingen hierop gebaseerd zijn gebleven. Linnaeus is de eerste geweest, die de vrij lange Latijnsche beschrijvende namen tot een geordend systeem van binominaire (tweenamige) aanduidingen heeft omgewerkt, waarbij aan ieder organisme een geslachts- (genus-) naam, gevolgd door een soortnaam, werd toegekend. Deze benamingen pogen dikwerf karak-

teristieke eigenschappen van het benoemde natuurvoorwerp weer te geven; ook zijn vaak de namen van andere geleerden, van de ontdekkers, e.d. daarin vereeuwigd. Daarachter komt dan, afgekort, de naam van den auteur en tenslotte het jaartal van publicatie, soms met aanduiding van dag en maand.

Niet ontkend kan worden, dat, naarmate meer personen, die geen behoorlijke opleiding in de klassieke talen hadden gehad, zich met de wetenschap gingen bezighouden, aan het Latijn en Grieksch meermalen geweld is aangedaan, zoodat namen ontstonden, die men als „chimaere” moet beschouwen. In het algemeen is gebruikelijk, dat men bij gecombineerde woorden de beide componenten uit eenzelfde taal kiest, dus beide uit het Latijn, of beide uit het Grieksch (b.v. *albóniger, leucomélas*).

Er is bij de „niet-deskundigen” altijd een begrijpelijke vraag naar Nederlandsche namen. Zooiets is te doen voor organismen, die niet al te talrijk in soorten zijn, of althans gemakkelijk kunnen worden herkend. Het is logisch, dat ieder Nederlandsch zoogdier en iedere Nederlandsche vogel een eigen naam in onze taal heeft. Voor de planten bestaan die namen ook, doch daar beginnen we de grens al te naderen (b.v. bij *Carex* (*Zegge*)). Worden de groepen zóó moeilijk, dat slechts specialisten de soorten kunnen onderscheiden (b.v. bij insecten), dan vervalt de behoefte aan Nederlandsche namen vanzelf.

Bij de paddestoelen staan wij geheel op de grens. Dr. Van der Lek heeft getracht in het „Paddestoelenboek” voor iedere erin opgenomen zwam een goeden Nederlandschen naam te vinden en hij is daarin over het algemeen wonderwel geslaagd, ofschoon het niet was te vermijden, dat een aantal namen niet iedereen volkomen bevredigt. Wie echter de studie wat ernstiger opvat en zich eenigszins vertrouwd wil maken met de nieuwere inzichten in de mycologie, welke tegenwoordig sterk afwijken van de oudere opvattingen, kan niet buiten de wetenschappelijke namen, want de kennis hiervan opent de poorten der wereldliteratuur.

In Duitschland is men zoover gegaan (zie b.v. Ricken) zelfs aan alle genera een Duitschen naam te geven. Waar een ieder zich in Nederland vertrouwd heeft gemaakt met namen als *Russula, Mycena*, etc., spreekt men daar van Täubling, Helmling, etc. Hoe goed en typisch die namen ook zijn, zij zijn waardeloos bij omdolingen in de niet-Duitsche literatuur.

Zeer weinig nut hebben de Fransche namen, zooals die b.v. voorkomen in Costantin & Dufour. Zij zijn vaak weinig meer dan verfranscht Latijn en men zou zeggen, dat het dan weinig bezwaarlijk is de vreemde namen te onthouden. Ik geloof dan ook niet, dat de Fransche namen veel zullen worden gebezigd.

Een goed begrip van de beteekenis der wetenschappelijke namen bevordert het onthouden er van in hooge mate. Daarom heb ik een lijst uitgewerkt van de Latijnsche en Grieksche woorden, welke het meest in de mycologie voorkomen. Aan deze lijst is weinig toe te voegen. Het spreekt vanzelf, dat het niet de bedoeling is geweest volledig te zijn; dit zou buiten het bestek van *Fungus* vallen. Met deze ruim 500 woorden komt men echter een heel eind.

Bij het samenstellen dezer lijst heb ik verschillende woorden in hun componenten moeten splitsen; soms ook is de stamvorm gegeven en niet de afleiding, doch waar dit moeilijkheden kon baren, is naar elders verwezen. Eenig critisch nadenken en combinatievermogen blijft bij het gebruik gewenscht.

Van ieder woord is de klemtoon aangegeven. In gevallen, waar de klemtoon (in verband met den korten klinker) bij samenvoeging op

de *derde* lettergreep van achteren komt te vallen, is op den stamvorm het teeken ” geplaatst. Voorbeeld: *stoma* (met korte o) heeft de klemtoon op de o, *tulóstoma* krijgt den klemtoon op de o van *tulo*; daarentegen *lóma* (met lange o) heeft den klemtoon op de o en behoudt dien altijd, dus *tricholóma*.

Ik moge er hier nog speciaal de aandacht op vestigen, dat de uitgang -*oides* den klemtoon op de *i* heeft en *niet* op de o, derhalve: *phalloides*, *capnoides*.

Bij de bijvoegelijke naamwoorden heb ik er mede volstaan den mannelijken vorm te geven. De vrouwelijke (uitgang meestal -*a*) en *onzijdige* (meestal -*um* of -*e*) bieden dan geen moeilijkheden meer.

Dat enkele namen minder kiesch zijn, blijft voor rekening van degenen, die ze in vroeger jaren aan de er mede aangeduide organismen hebben gegeven.

Tot besluit wil ik ook op deze plaats een woord van dank richten tot Dr. C. A. Backer te Heemstede, die zoo welwillend is geweest mijn manuscript critisch door te zien.

Haarlem.

G. L. VAN EYNDHOVEN

WETENSCHAPPELIJKE NAMEN

<i>a-</i>	(Gr.)	ontkennend voorvoegsel (voor medeklinkers)	<i>blénnos</i>	(Gr.)	slijmerig
<i>ábies abietis</i>	(L.)	spar, den, zilverden	<i>boláris, bólos</i>	(Gr.)	steenrood
<i>abúndus</i>	(L.)	rijkelijk, overvloedig	<i>bolétus</i>	(Gr.)	oude Grieksche naam voor een zwam
<i>Acérbus</i>	(L.)	scherp, ruw, wrang	<i>-bólus</i>		zie <i>ballein</i>
<i>Acícula</i>	(L.)	naald (je)	<i>bos (bóvis)</i>	(L.)	rund, koe
<i>Acútus</i>	(L.)	spits	<i>bovinus</i>	(L.)	zie <i>bos</i>
<i>adipósus</i>	(L.)	vet, rijk aan vet	<i>bovista</i>		Latinizeering van den ouden Duitschen volksnaam <i>Pföfist</i>
<i>Adústus</i>	(L.)	aangebrand	<i>brévis</i>	(L.)	Kort
<i>Acrígo</i>	(L.)	kopergroen	<i>brumális</i>	(L.)	laat in het jaar aanwezig
<i>Ágathos</i>	(Gr.)	goed	<i>brúnneus</i> (Nieuwlat.)		Bruin
<i>aggregátus</i>	(L.)	opeengehoopt	<i>bulgária</i>	(L.)	afgeleid van <i>búlga</i> : leeren zak, geldbuidel
<i>álbus</i>	(L.)	wit, dofwit	<i>butyráceus</i>	(L.)	vethoudend, vettig als boter
<i>álcali</i>	(L.)	loozout, soda	<i>caelátus</i>	(L.)	gegraveerd
<i>álnus</i>	(L.)	els (boom)	<i>caerúleus</i>	(L.)	(donker) blauw
<i>alutáceus</i>	(L.)	geelwit, lichtgeel	<i>cálo</i>		zie <i>kalos</i>
<i>amiántos</i>	(Gr.)	vlekkeloos	<i>campánula</i> (Nieuwlat.)		klolkje
<i>ámμος</i>	(Gr.)	zand	<i>campéster, -tris</i>	(L.)	op het veld groeiend
<i>an-</i>	(Gr.)	ontkennend voorvoegsel (voor klinkers)	<i>camphorátus</i> (Nieuwlat.)		naar kamfer riekend
<i>ánnus</i>	(L.)	jaar	<i>cáncicans</i>	(L.)	wit (achtig)
<i>anómalus</i>	(Gr./L.)	oneffen, ongelijk, onregelmatig, afwijkend	<i>cándidus</i>	(L.)	helderwit, glanzend wit
<i>ánthos</i>	(Gr.)	bloem	<i>candolleáinus</i>		genoemd naar De Candolle
<i>applanátus</i>	(L.)	afgeplat	<i>canínus</i>	(L.)	van een hond, soms ook: minderwaardig, slecht
<i>applicátus</i>	(L.)	tegen iets liggend, aangeplakt	<i>cantharéllus</i>		zie <i>kantharos</i>
<i>argilláceus</i>	(L.)	dofwit, geelachtig wit	<i>capitátus</i>	(L.)	knopvormig, met een kopje
<i>argyráceus</i>	(L.)	zilverglanzend	<i>capnoides</i>	(Gr.)	rookgrauw
<i>armillátus</i>	(L.)	met (arm) banden	<i>cárneus</i>	CL.)	vleeschkleurig
<i>áscus, áskos</i>	(Gr.)	zak	<i>cárpo</i>		zie <i>karpós</i>
<i>áster</i>	(Gr.)	ster	<i>caulicínális</i>	(L.)	op stengels voorkomend
<i>astragalínus</i>	(Gr.)	(in kleur) gelijkend op een distelvink of putter (o.a. rood, geel)	<i>cávus</i>	(L.)	hol (bnw.)
<i>áter, átra</i>	(L.)	zwart	<i>céphalo</i>		zie <i>képhale</i>
<i>atraméntum</i>	(L.)	inkt	<i>ceps</i>		zie <i>képhale</i>
<i>atrátus</i>	(L.)	dofzwart	<i>céra</i>	(L.)	was
<i>aurantíacus, -ius</i> (L.)		oranje	<i>céra</i>	(Gr.)	zie <i>kéras</i>
<i>áureus</i>	(L.)	goudgeel	<i>ceráceus</i>	(L.)	wasachtig
<i>aurícula</i>	(L.)	oortje	<i>cérío</i>	(Gr.)	zie <i>keríos</i>
<i>áuris</i>	(L.)	oor	<i>cérvus</i>	(L.)	hert
<i>áurum</i>	(L.)	goud	<i>cetrátus</i>	(L.)	schilddragend
<i>avenáceus</i>	(L.)	haverachtig	<i>chamaeleóntina</i>	(Gr.)	van kleur wisselend
<i>bádus</i>	(L.)	kastanjebruin	<i>chlóros</i>	(Gr.)	geelgroen
<i>ballein</i>	(Gr.)	werpen	<i>chróa</i>	(Gr.)	kleur
<i>bétula</i>	(L.)	berk	<i>chrísos</i>	(Gr.)	goud
<i>biénnis</i>	(L.)	tweejarig	<i>chrýso</i>		zie <i>chrúsos</i>
<i>bivétus</i>	(L.)	met 2 sluiers	<i>cibárius</i>	(L.)	voor voedsel geschikt
			<i>cineráceus</i>	(L.)	aschgrauw, aschgrauw wordend

<i>cinereus</i>	(L.)	aschkleurig, aschgrauw	<i>déstruens</i>	(L.)	vernielend, verwoestend
<i>cinnabárinus</i>	(L./Gr.)	vermiljoenrood	<i>digitális</i>	(L.)	op eenigerlei wijze op een vinger betrekking hebbend
<i>cinnamómeus</i>	(L.)	kaneelkleurig, kaneelbruin	<i>dílátus</i>	(L.)	verdund, licht van kleur
<i>cirrátus</i>	(L.)	gekruld	<i>dispérsus</i>	(L.)	verspreid, verstrooid
<i>cirrhátus</i>	(L.)	foutief voor <i>ciratus</i>	<i>disseminátus</i>	(L.)	als het ware uitgezaaid, plaatselijk talrijk
<i>cláudus</i>	(L.)	mank, kreupel	<i>don (=ódon)</i>		zie <i>ódous</i>
<i>cláva</i>	(L.)	knots	<i>driméia</i>	(Gr.)	zie <i>drimus</i>
<i>clítos</i>	(Gr.)	gebogen	<i>drímus</i>		scherp van smaak, bijtend, bitter
<i>clypeátus</i>	(L.)	schildvormig, een schild dragend. Juister is <i>clipeatus</i>	<i>dryínus</i>	(Gr.)	op eik (<i>árus</i>) levend
<i>coccíneus</i>	(L.)	karmijnrood	<i>dryó (árus)</i>	(Gr.)	eik
<i>cochleátus</i>	(L.)	spiraalvormig gedraaid, slakkenhuisvormig, soms verkeerdelijk gebezigd in de beteekenis van schelpvormig	<i>dúlcis</i>	(L.)	zoet
<i>coháerens</i>	(L.)	samenhangend, verbonden	<i>ebúmeus</i>	(L.)	ivoorkleurig, ivoorwit
<i>collínitus</i>	(L.)	besmeerd, kleverig	<i>echinátus</i>	(L.)	gestekeld
<i>collybia</i>		zie <i>kóllubos</i>	<i>edúlis</i>	(L.)	eetbaar
<i>cólor</i>	(L.)	kleur	<i>élaphos</i>	(Gr.)	hert
<i>colóssus</i>	(L./Gr.)	reusachtig	<i>elátior</i>	(L.)	hooger dan gewoonlijk, vrij hoog
<i>columbétta</i>	(L.)	duifje	<i>elátus</i>	(L.)	hoog, verheven
<i>-cólus</i>	(L.)	achtervoegsel, beteekenend: bewonend, voorkomende op	<i>élegans</i>	(L.)	sierlijk, smaakvol, tevens kieskeurig
<i>cólus</i>	(L.)	spirokken	<i>eméticus</i>	(L.)	braking verwekkend
<i>comátus</i>	(L.)	gekuifd	<i>énteron</i>	(Gr.)	het binnenste, ingewanden
<i>cómedens</i>	(L.)	opetend, verslindend	<i>énto</i>	(Gr.)	binnen, naar binnen
<i>commúnis</i>	(L.)	algemeen	<i>épi</i>	(Gr.)	op
<i>conchátus</i>	(L.)	schelpvormig	<i>equéstris</i>	(L.)	tot den ridderstand behoorend, fraai
<i>cónfluens</i>	(L.)	samenvloeiend	<i>erébius</i>	(L./Gr.)	donkergekleurd
<i>confragósus</i>	(L.)	hobbelig, oneffen, gerimpeld	<i>ericetórum</i>	(Nieuwlat.)	op heidevelden groeiend gestekeld, gedoorn, egelachtig
<i>confúsus</i>	(L.)	verward, verwisseld (met andere soorten)	<i>erináceus</i>	(L.)	hermelijnwit
<i>conglobátus</i>	(L.)	opeengehoopt	<i>érythros</i>	(Gr.)	rood
<i>connátus</i>	(L.)	onderling vergroeid	<i>esculéntus</i>	(L.)	eetbaar
<i>contiguus</i>	(L.)	elkander aanrakend	<i>eu-</i>	(Gr.)	voorvoegsel, beteekenend: goed, je ware
<i>controvérsus</i>	(L.)	tegenover elkaar staand —>	<i>éúchroa</i>	(Gr.)	fraai van kleur
<i>cónus</i> (L. of Gr.)		vijandig — s c h e r p van smaak	<i>evólvens</i>	(L.)	openrollend, afrollend, ook omrollend, omkrullend
<i>Cópros</i>		kegel	<i>excoriátus</i>	(L.)	ontveld
<i>corálio</i>		zie <i>kópros</i>	<i>fasciculáris</i>	(L.)	tot bundels vereenigd, bundels vormend
<i>córdy</i>		zie <i>korállion</i>	<i>fastíbilis</i>	(L.)	foutief voor <i>fastidibilis</i>
<i>córdy</i>		zie <i>kordúle</i>	<i>fastidíbilis</i>	(L.)	walgelijk
<i>córneus</i>	(L.)	hoornachtig	<i>fastigiátus</i>	(L.)	vertakt met even hoog reikende takken, gelijk van lengte
<i>corniculátus</i>	(L.)	gehoord, hoorntjes dragend	<i>félleus</i>	(L.)	bitter als gal
<i>cornucópiac</i>	(L.)	hoorn des overvloeds	<i>ferrugíneus</i>	(L.)	ijzerroestkleurig, roestbruin
<i>cornílla</i>	(L.)	van een krans of kroon voorzien	<i>fibula</i>	(L.)	speld
<i>corrígis</i>	(L.)	gerimpeld, geplooid	<i>fídus . findere</i>	(L.)	in slippen verdeeld, gespleten
<i>córtex (corticis)</i>	(L.)	schors	<i>filum</i>	(L.)	draad
<i>corúna</i>	(L.)	gordijn	<i>fimbriátus</i>	(L.)	franjeachtig gewimperd
<i>córyne</i>		zie <i>korúne</i>	<i>fímus</i>	(L.)	mest
<i>cráter</i>	(L.)	mengvat, kom, krater	<i>fistulósus</i>	(L.)	buisvormig
<i>crateréllus</i>	(L.)	verkleinwoord van <i>crater</i>	<i>fláccidus</i>	(L.)	slap
<i>crinis</i>	(L.)	lang haar	<i>flámmula</i>	(L.)	vlammetje, ook: op de tong brandend, scherp van smaak
<i>crispus</i>	(L.)	gekroesd	<i>flávus</i>	(L.)	lichtgeel
<i>crístátus</i>	(L.)	kamdragend, op hanekam gelijkend	<i>flóccus</i>	(L.)	vlok
<i>cróceus</i>	(L.)	saffraangeel, oranjegeel	<i>foenisécii</i>	(L.)	naar hooi riekend
<i>crustulinifórmis</i>	(L.)	op een gebakje gelijkend	<i>fóétens</i>	(L.)	stinkend
<i>crystállinus</i>	(L./Gr.)	kristalachtig, kristalhelder	<i>foliáceus</i>	(L.)	bladachtig
<i>cúcumis</i>	(L.)	komkommer	<i>fólium</i>	(L.)	blad
<i>cúpula</i>	(L.)	nap	<i>foméntum</i>	(L.)	tonder
<i>cuticuláris</i>	(L.)	op een huidje gelijkend, van een huidje voorzien	<i>fórma</i>	(L.)	vorm
<i>cýano</i>		zie <i>kýanos</i>	<i>formósus</i>	(L.)	schoon, fraai
<i>cyáthula</i>	(L.)	bekertje	<i>frágilis</i>	(L.)	breekbaar, broos
<i>cyáthus</i> (L. of Gr.)		beker	<i>frondósus</i>	(L.)	vele of groote bladeren (hier: hoeden) dragend
<i>cýbe</i>		zie <i>kúbe</i>	<i>frúctus</i>	(L.)	vrucht
<i>dácryo (dákruon)</i>	(Gr.)	traan, druppel	<i>fulgíneus</i>	(L.)	roetzwart
<i>daedáleus</i>	(L./Gr.)	kunstig bewerkt, wonderlijk gedraaid	<i>fuligo</i>	(L.)	roet
<i>decolórans</i>	(L.)	zijn kleur verliezend, verblekend	<i>fumósus</i>	(L.)	rookgrauw, berookt
<i>deliciósus</i>	(L.)	zeer smakelijk	<i>furfuráceus</i>	(L.)	zemelig beschud
<i>délicus</i>	(L.)	van de moederborst afgenomen, gespeend (<i>Russula délica</i>)	<i>físus</i>	(L.)	spoel
<i>déndron</i>	(Gr.)	boom	<i>gála</i>	(Gr.)	melk
<i>dénsus</i>	(L.)	dicht, dicht opeengeplaatst	<i>galericulátus</i>	(L.)	een mutsje dragend
<i>depállens</i>	(L.)	bleek wordend, verbleekend			
<i>dérma</i>	(Gr.)	huid			

<i>galérum</i>	(L.)	mutts	<i>inflátus</i>	(L.)	opgeblazen
<i>gános</i>	(Gr.)	glans	<i>infráctus</i>	(L.)	ongebroken
<i>gáster</i>	(Gr.)	buik	<i>infundíbulum</i>	(L.)	trechter
<i>gausapátus</i>	(Gr.)	als met baai bekleed, wollig	<i>ino</i>		zie <i>is</i>
<i>gē</i>	(Gr.)	aarde	<i>inopinátus</i>	(L.)	onverwacht, niet vermoed
<i>gelatinósus</i>	(L.)	gelatineus	<i>inquináns</i>	(L.)	bezoedelend, vlekkengevend
<i>gemmátus</i>	(L.)	gepareld, bepareld, wrattig	<i>insúlsus</i>	(L.)	smakeloos
<i>-génus</i> (<i>gignere</i>)	(L.)	geboren uit, voortgesproten uit	<i>intéger</i>	(L.)	gaaf, zuiver
<i>-gērus</i> (<i>gérere</i>)	(L.)	dragen	<i>involutús</i>	(L.)	ingerold
<i>gibbósus</i>	(L.)	gebobbeld, gebocheld	<i>ion</i>	(Gr.)	violet, viooltje
<i>gigantéus</i>	(Gr.)	reusachtig	zie <i>ion</i>		
<i>gigas</i>	(Gr.)	reus	<i>ionídes</i>		
<i>gláber</i>	(L.)	kaal	<i>iris</i> (<i>írinus</i>)	(L./Gr.)	iris, lisch, regenboog
<i>glandulósus</i>	(L.)	klierachtig, klierdragend	<i>is</i> (<i>ínos</i>)	(Gr.)	vezel
<i>globátus</i>	(L.)	opengehoopt	<i>-issimus</i>	(L.)	overtreffende trap van het bewuste bijv. nmw.
<i>glóbus</i>	(L.)	bol (zwn.)	<i>ithy</i> (<i>ithus</i>)	(Gr.)	recht
<i>glócos</i>	(Gr.)	kleverig	<i>júdae</i>	(L.)	2e nv. van Judas
<i>glóios</i>	(Gr.)	kleverig	<i>júnceus</i>	(L.)	biesachtig
<i>glóssa</i>	(Gr.)	tong	<i>junquilleus</i>		de kleur hebbend van Narcissus Jonquilla L. (Spaansch: junquillo)
<i>glúkus</i>	(Gr.)	zoet (bnw.)	<i>kálos</i>	(Gr.)	fraai
<i>glutinósus</i>	(L.)	zeer kleverig	<i>kántharos</i>	(Gr.)	beker
<i>glycy-</i>			<i>kárpos</i>	(Gr.)	vrucht
<i>gómphos</i>	(Gr.)	spijker	<i>képhale</i>	(Gr.)	hoofd
<i>grácilis</i>	(L.)	slank, dun	<i>kéras</i> (<i>kératos</i>)	(Gr.)	hoorn
<i>grámen</i> (<i>gráminis</i>)	(L.)	gras	<i>kérios</i>	(Gr.)	waskoek
<i>grámma</i>	(Gr.)	opschrift, inscriptie	<i>kóllubos</i>	(Gr.)	geldstukje
<i>grámme</i>	(Gr.)	lijn	<i>kópros</i>	(Gr.)	mest
<i>granulátus</i>	(L.)	met korreltjes bezet of bedekt	<i>korállion</i>	(Gr.)	koraal
<i>granulósus</i>	(L.)	vol korreltjes	<i>kordúle</i>	(Gr.)	knots
<i>gránulum</i>	(L.)	korreltje	<i>kórune</i>	(Gr.)	knots
<i>griseus</i> (Nieuwlat.)		grijs	<i>kúanos</i>	(Gr.)	donkerblauw staal, koren
<i>gummósus</i>	(L.)	vol kleefstof, zeer kleverig			bloem
<i>gyrus</i> (L. of Gr.)		kring	<i>kúbe</i>	(Gr.)	hoofd
<i>háema</i>		zie <i>haima</i>	<i>lac</i> (<i>láctis</i>)	(L.)	melk
<i>haemorrhoidátius</i>	(Gr.)	bloedrood wordend	<i>laccátus</i>	(L.)	als het ware gelakt, lakrood
<i>háima</i> (<i>háimatos</i>)	(Gr.)	bloed	<i>lácér</i>	(L.)	verscheurd, ingescheurd
<i>hápalos</i>	(Gr.)	zacht	<i>láchne</i>	(Gr.)	wol
<i>hábe</i>	(Gr.)	(als botanisch begrip) zacht-harig	<i>lácrima</i>	(L.)	traan
<i>hélos</i>	(Gr.)	spijker	<i>lactéscens</i>	(L.)	melk gevend
<i>hélvus</i>	(L.)	isabellakleurig	<i>láctis</i>		zie <i>lac</i> .
<i>hémi</i>	(Gr.)	half	<i>lacunósus</i>	(L.)	vol kuilen, vol deuken
<i>hepáticus</i> (L./Gr.)		leverkleurig, leverbormig, leverachtig	<i>lágos</i>	(Gr.)	haas
<i>hericius</i>	(L.)	foutief voor <i>ericus</i> egel	<i>lagópus</i>	(Gr.)	hazepoot
<i>héteros</i>	(Gr.)	ander, verschillend	<i>lámpros</i>	(Gr.)	glanzend, glimmend
<i>hinnúleus</i>	(L.)	reebruin	<i>lanceátus</i>	(L.)	op een lans gelijkend
<i>hírnea</i>	(L.)	aarden pot	<i>lanuginósus</i>	(L.)	wollig behaard
<i>hirsútus</i>	(L.)	borstelig behaard, ruig	<i>latericius</i>	(L.)	steenrood
<i>hírtus</i>	(L.)	bezet met niet zeer lange, af staande, stijve haren	<i>laterítius</i>		foutieve schrijfwijze voor <i>latericius</i>
<i>hispídus</i>	(L.)	met lange, stijve haren bezet	<i>laurocéra</i>	(L.)	met laurierkers in verband staand
<i>humária</i>	(L.)	vlak op den grond groeiende zwam	<i>léios</i>	(Gr.)	glad, kaal
<i>húmilis</i>	(L.)	laag	<i>lenticuláris</i>	(L.)	lensvormig
<i>hýdnum</i> (<i>húdnon</i>)	(Gr.)	(oorspronkelijke beteekenis) truffel	<i>léntinus</i>	(L.)	zie <i>léntus</i>
<i>hýdro</i> (<i>húdor</i>)	(Gr.)	water	<i>léntus</i>	(L.)	(als vrijstaand woord) buigzaam, taai, kleverig genoemd naar Lenz, Duitsch mycoloog (1799-1870)
<i>hýgro</i> (<i>húgros</i>)	(Gr.)	vochtig	<i>lenzítus</i>	(L.)	naar Lenz, Duitsch mycoloog (1799-1870)
<i>hýmen</i> (<i>hý menos</i>)	(Gr.)	vlies, in ruimeren zin: kiemvlies	<i>leonínus</i>	(L.)	leeuwkleurig, geel, taankleurig
<i>hýphe</i> (<i>húphe</i>)	(Gr.)	weefsel	zie <i>leios</i>		
<i>hýphos</i> (<i>húphos</i>)	(Gr.)	sluier, weefsel	<i>leótiá</i>	(L.)	lief, bevallig
<i>hýpnon</i> (<i>húpnon</i>)	(Gr.)	mos	<i>lépidus</i>	(L.)	liefschub
<i>hýpnum</i> (L./Gr.)		mos	<i>lépis</i> (<i>lépidos</i>)	(Gr.)	schub
<i>hýpo</i> (<i>húpo</i>)	(Gr.)	onder	<i>léptos</i>	(Gr.)	dun, smal, fijn
<i>ictérinus</i>	(L.)	geelzucht hebbend, geel	<i>léucos</i>	(Gr.)	wit
<i>-ides</i>	(Gr.)	achtervoegsel met de beteekenis: gelijkend op	<i>límax</i> (<i>límacis</i>)	(L.)	slak
<i>ignis</i>	(L.)	vuur	<i>lívidus</i>	(L.)	loodgraauw, loodkleurig zoom
<i>imbricátus</i>	(L.)	als het ware met dakpannen bedekt, dakpansgewijs dekkend	<i>lóma</i>	(Gr.)	
<i>impolítus</i>	(L.)	dof	<i>líbricus</i>	(L.)	glibberig
<i>impúdicus</i>	(L.)	onbeschaamd, ontuchtig, onzedelijk	<i>lúcidus</i>	(L.)	helder, glanzend, glimmend
<i>incarnátus</i>	(L.)	vleeschkleurig	<i>lucífugus</i>	(L.)	lichtschuw
<i>inclinátus</i>	(L.)	gebogen, omgebogen	<i>lúcis</i>		zie <i>lux</i>
			<i>lúridus</i>	(L.)	lijkkleurig, vaal
			<i>lutéolus</i>	(L.)	geelachtig
			<i>lúteus</i>	(L.)	geel
			<i>lux</i> (<i>lúcis</i>)	(L.)	licht
			<i>lýcos</i> (<i>lúkos</i>)	(Gr.)	wolf
			<i>mácro</i>	(Gr.)	lang (vaak foutief gebezigd in de beteekenis van groot (zie <i>mega</i>))

<i>maculatus</i>	(L.)	gevlekt
<i>máior</i>	(L.)	groter dan gewoonlijk, de grootste van twee
<i>mammósus</i>	(L.)	tepelvormig, met tepels
<i>máppa</i>	(L.)	landkaart
<i>marásmos</i>	(Gr.)	zeer mager, uitgedroogd
<i>marginátus</i>	(L.)	gerand, met een rand van andere kleur
<i>máurus</i>	(L.)	Moorsch, donker van kleur
<i>mégas</i> <i>mégalous</i>	(Gr.)	groot
<i>mélas</i> <i>mélanos</i>	(Gr.)	zwart
<i>mélleus</i>	(L.)	honinggeel; honingzoet, naar honing riekend
<i>mérda</i>	(L.)	drek, mest
<i>mesentéricus</i> (Nieuwlat.)		op het middendarmvlies gelijkend
<i>mésos</i>	(Gr.)	midden
<i>méta</i>	(Gr.)	te midden van, daarbij
<i>metátus</i>	(L.)	voorzien van een kegelvormigen hoed)
<i>metrein</i>	(Gr.)	meten
<i>micáceus</i> (Nieuwlat.)		glinsterend als mica
<i>militáris</i>	(L.)	gewapend of versierd als een soldaat (b.v. met helm of pluim of kwast)
<i>miniátus</i>	(L.)	menierood
<i>minimus</i>	(L.)	de kleinste, zeer klein
<i>minor, minus</i>	(L.)	kleiner dan gewoonlijk, kleiner dan de andere soorten, de kleinste van twee, tamelijk klein
<i>mitis</i>	(L.)	zacht, niet ruw, niet scherp (smakend)
<i>mitra</i>	(Gr.)	mutts, mijter
<i>morchélla</i>		afgeleid van den Duitschen naam <i>Morchel</i> (<i>Morielje</i>)
<i>mórphe</i>	(Gr.)	vorm
<i>múcius</i>	(L.)	(neus) slijmerig
<i>mucósus</i>	(L.)	zeer slijmerig
<i>múltus</i>	(L.)	veel
<i>murícátus</i>	(L.)	(als botanische term) zachtstekelig
<i>músea</i>	(L.)	vlieg
<i>múscus</i>	(L.)	mos
<i>mutábilis</i>	(L.)	veranderlijk
<i>mutínus</i>	(L.)	penis, mannelijk lid
<i>mycéna</i>		afleiding onbekend. Staat vermoedelijk in verband met <i>múkes</i> , paddestoel.
<i>mýces</i> (<i>mýcetos</i>)		
(<i>múkes, múketos</i>)	(Gr.)	paddenstoel, zwam
<i>mýrioi</i> <i>mýrioi</i>	(Gr.)	zeer vele, tienduizend
<i>mýxa</i> <i>múxa</i>	(Gr.)	slijm
<i>nánuus</i> (L. of Gr.)		dwerg
<i>náucum</i>	(L.)	notedop
<i>nebuláris</i>	(L.)	bewolkt, nevelkleurig
<i>nidorósus</i>	(L.)	naar gebraden vet of aangebraad riekend
<i>nídulans</i>	(L.)	iets voortbrengend, dat aan een nestje doet denken, een nest makend
<i>nídus</i>	(L.)	nest
<i>níger</i>	(L.)	zwart
<i>nigréscens</i>	(L.)	zwart wordend
<i>nigricans</i>	(L.)	zwartachtig (soms op lateren leeftijd)
<i>níveus</i>	(L.)	sneeuwwit
<i>nóla</i>	(L.)	klokje
<i>nótos</i>	(Gr.)	rug
<i>núduus</i>	(L.)	naakt
<i>nýctalis</i> <i>núktalos</i>)	(Gr.)	de duisternis minnend
<i>obscurus</i>	(L.)	donker, duister
<i>óchros</i>	(L.)	lichtgeel, okergeel
<i>ódon</i>		zie <i>ódos</i>
<i>odorátus, odórus</i>	(L.)	geurig, welriekend
<i>ódous</i> <i>odóntos</i>)	(Gr.)	tand
<i>-oides</i>	(Gr.)	achtervoegsel <i>-ides</i> (zie al daar) met de o als verbindingsvokaal
<i>ólens</i>	(L.)	riekend
<i>olivéccus</i>	(L.)	olijfgroen, olijfvormig
<i>ólla</i>	(L.)	pot

<i>ómphalos</i>	(Gr.)	navel
<i>óphis</i>	(Gr.)	slang
<i>-ópsis</i>	(Gr.)	achtervoegsel met de betekenis: gelijkend op
<i>-órum</i>	(L.)	achtervoegsel, dat de 2e nmv. meerv. van het bestuuste woord uitdrukt.
<i>orbiculáris</i>	(L.)	cirkelvormig
<i>oréades</i> <i>oréias</i>)	(Gr.)	bergnympfen
<i>orellánus</i> (Nieuwlat.)		oranjerood
<i>ósme</i>	(Gr.)	geur
<i>óstrea</i>	(L.)	oester
<i>-ósus</i>	(L.)	achtervoegsel, dat (in den regel) uitdrukt het talrijk of in hooge mate aanwezig zijn van het begrip, dat door het grondwoord wordt aangegeven.
<i>ótos</i> <i>ous</i>	(Gr.)	oor
<i>páchys</i> <i>páchus</i>	(Gr.)	dik
<i>paleáceus</i>	(L.)	als met kafschubjes bedekt
<i>paludósus</i>	(L.)	in poelen groeiend
<i>panaiólos</i>	(Gr.)	zeer bont
<i>pantherínus</i>	(L.)	panterachtig gevlekt
<i>pánus</i>	(L.)	zeker gezwel; naam door Plinius gebruikt om boomzwammen aan te duiden
<i>papilionáceus</i>	(L.)	vliedervormig, op enigerlei wijze met een vlinder in verband staand
<i>parasíticus</i> (L./Gr.)		parasiteerend
<i>paxillus</i>	(L.)	paaltje
<i>pectinátus</i>	(L.)	kamvormig, van een kamvormig orgaan voorzien
<i>pélios</i>	(Gr.)	donkerblauw (zooals de huid op door kneuzing ontstane blauwe plekken)
<i>péllis</i>	(L.)	vacht, pels
<i>pellítus</i>	(L.)	een vacht dragend, dicht behaard
<i>pérdon</i>	(Gr.)	wind, veest
<i>perénnis</i>	(L.)	het geheele jaar dóór durend, lang levend, overblijvend
<i>pérforans</i>	(L.)	doorborend
<i>perlátus</i>	(L.)	bepareld
<i>personátus</i>	(L.)	een masker dragend (bij <i>Tricholoma personatum</i> zin spelend op de veranderlijke kleur van den hoed)
<i>pes</i>	(L.)	poet
<i>petiginósus</i>	(L.)	vol uitslag, schurftig
<i>péziza</i> (L./Gr.)		oude Grieksche naam van ongesteelde paddenstoel
<i>phácus</i> (L./Gr.)		linze
<i>phacós</i> <i>phaíos</i>)	(Gr.)	zwartachtig, donker van kleur
<i>phallus</i>	(Gf.)	penis, mannelijk lid
<i>phéllus</i>	(Gr.)	kurk
<i>-phílus</i> <i>phileín</i>	(Gr.)	beminnend
<i>phlébia</i>		zie <i>phleps</i>
<i>phlégma</i>	(Gr.)	slijm, fluim
<i>phleps</i>	(Gr.)	ader
<i>phólis</i>	(Gr.)	schub
<i>-phóra</i> <i>phérein</i>	(Gr.)	dragend
<i>phyllon</i> (<i>phúllon</i>)	(Gr.)	blad
<i>physaloides</i>	(Gr.)	blaasvormig
<i>picáceus</i>	(L.)	op een ekster gelijkend (zwart en wit)
<i>picéus</i>	(L.)	pikzwart
<i>pílos</i>	(Gr.)	hoed
<i>píperátus</i>	(L.)	scherp smakend, bijtend
<i>piptéin</i>	(Gr.)	vallen
<i>pírum</i>	(L.)	peer
<i>plátus</i>	(Gr.)	breed, plat
<i>pléuron</i>	(Gr.)	ribbe, nef, zijde
<i>plíca</i>	(L.)	vouw, plooi
<i>plúmbeus</i>	(L.)	loodkleurig, loodgraauw
<i>plúteus</i>	(L.)	schutdak, afdak, luifel
<i>-pódus</i> <i>pódiön</i>)	(Gr.)	voetje
<i>-pódus</i>		zie <i>pous</i>
<i>pógon</i>	(Gr.)	baard
<i>pólios</i>	(Gr.)	grijs, witachtig
<i>polítus</i>	(L.)	glad

<i>póly (pólus)</i>	(Gr.)	veel	<i>sátanas</i>	(L.)	duivel
<i>pomáceus</i>	(L.)	op vruchtboomen voorkomend	<i>scáber</i>	(L.)	ruw
<i>pópulus</i>	(L.)	populier	<i>scalpturátus</i>	(L.)	als het ware gegraveerd
<i>póros</i>	(Gr.)	porie	<i>-scens (ascens, escens)</i>	(L.)	uitgang, (in het algemeen) uitdrukkend, dat de zwam de eigenschap krijgt, die door het grondwoord wordt aangeduid
<i>pórhura</i>	(Gr.)	purperkleur	<i>schizeín</i>	(Gr.)	splijten
<i>portentósus</i>	(L.)	monsterachtig, op een misgeboorte gelijkend, tegen-natuurlijk	<i>scléros {skléros}</i>	(Gr.)	hard
<i>pous (podos)</i>	(Gr.)	voet	<i>scorodónius (L./Gr.)</i>	(L.)	naar knoflook riekend
<i>praécoc</i>	(L.)	vroeg tot ontwikkeling komend	<i>scrobiculátus</i>	(L.)	van groefjes of kuiltjes voorzien
<i>praetervísus</i>	(L.)	(tot dusverre) over het hoofd gezien, vergeten, miskend	<i>scutellátus</i>	(L.)	schotel- of schildvormig, of aldus gevormde organen dragend
<i>práson</i>	(Gr.)	look, prei	<i>scýphus (L./Gr.)</i>	(L.)	beker
<i>praténsis</i>	(L.)	in weiden groeiend	<i>sejúctus</i>	(L.)	gescheiden, afgescheiden
<i>procérus</i>	(L.)	lang, hoog, slank	<i>sémi</i>	(L.)	half
<i>psállon</i>	(Gr.)	Grieksche kinketting	<i>sepiárius</i>	(L.)	in heggen, aan schuttingen e.d. groeiend
<i>psáthuros</i>	(Gr.)	teer, breekbbaar, bros	<i>sépticus</i>	(L.)	verrotting teweegbrengend
<i>psílos</i>	(Gr.)	naakt	<i>seríceus</i>	(L.)	zijdeachtig
<i>psítacinus</i>	(L.)	bont als een papegaaï	<i>seríllus</i>	(L.)	waterachtige melk gevend
<i>pterígion</i>	(Gr.)	opperhuid	<i>serótínus</i>	(L.)	laat komend, laat in het jaar verschijnend
<i>puadorínus</i>	(L.)	de kleur der schaamte hebbend, blozend	<i>setígerus</i>	(L.)	borstelig, bezet met lange en vaak stijve haren
<i>punicéus (L./Gr.)</i>	(L.)	purperrood	<i>sílya</i>	(L.)	bosch
<i>purpúreus</i>	(L.)	purperkleurig	<i>sinapízans</i>	(L.)	naar mosterd (Sinapis) riekend of smakend
<i>púrus</i>	(L.)	zuiver, rein	<i>sinuósus</i>	(L.)	vol bochten, bochtig, gekronkeld
<i>pus</i>	(L.)	zie <i>pous</i>	<i>sórdidus</i>	(L.)	vuil, haveloos, goor
<i>putéanus</i>	(L.)	aan of in putten, kuilen of kelders groeiend	<i>spadíceus</i>	(L.)	dadelbruin, ongeveer = kastanjebruin
<i>pýren, pyrénos (puren, purénos)</i>	(Gr.)	kern (eener vrucht)	<i>speciósus</i>	(L.)	opvallend schoon, zeer fraai, sierlijk
<i>pýri</i>	(L.)	zie <i>pírurum</i>	<i>spectábilis</i>	(L.)	bezienswaardig, fraai
<i>pyr, pýros (pur, píros)</i>	(Gr.)	vuur	<i>spérma</i>	(Gr.)	zaad
<i>pýrrhos (púrrhos)</i>	(Gr.)	vuurood	<i>sphaéra {sphaíra}</i>	(Gr.)	bol
<i>quadri</i>	(L.)	(in samenstellingen) vier	<i>spíssus</i>	(L.)	dicht opeen, dik
<i>quécus</i>	(L.)	eik	<i>spóros</i>	(Gr.)	vrucht, zaad
<i>quíétus</i>	(L.)	vreedzaam, niet scherp smakend	<i>spúma</i>	(L.)	schuim
<i>quisquiliáris</i>	(L.)	op afval groeiend, op afgestorven plantendeelen groeiend	<i>squamósus</i>	(L.)	vol schubben, beschubd
<i>radiátus</i>	(L.)	op enigerlei wijze stralend of straalsgewijs gebouwd	<i>squarrósus</i>	(L.)	met naar alle zijden uitstaande organen (b.v. schubben) bezet
<i>radicátus</i>	(L.)	(stevig) geworteld	<i>stánneus</i>	(L.)	de kleur van tin hebbend
<i>radicósus</i>	(L.)	met vele of lange of dikke wortels	<i>stans</i>	(L.)	staand, opgericht
<i>repándus</i>	(L.)	(als botanische term) uitgeschulpt	<i>stellátus</i>	(L.)	met sterren bezet, stervormige organen dragend
<i>retirúgus</i>	(L.)	met netvormige plooiën	<i>stémon</i>	(Gr.)	(meel) draad
<i>rhákos</i>	(Gr.)	versleten kleed, flard	<i>stercorárius</i>	(L.)	naar drek stinkend, op drek voorkomend
<i>rhéos</i>	(Gr.)	stroomend water, rivier	<i>stéreos</i>	(Gr.)	hard
<i>rhíza</i>	(Gr.)	wortel	<i>stíctus (stíktos)</i>	(Gr.)	gestippeld
<i>rhódon</i>	(Gr.)	roos	<i>stíllatus</i>	(L.)	gedruppeld
<i>rhóúsios</i>	(Gr.)	roodbruin, roodachtig	<i>stípes</i>	(L.)	steel
<i>ribis</i>	(L.)	op Ribes voorkomend	<i>stípticus</i>	(L.)	bloedstelpend (beter: <i>stypticus</i>)
<i>rimósus</i>	(L.)	vol spleten of barsten	<i>stóma</i>	(Gr.)	mond
<i>rivalósus</i>	(L.)	aan beekjes groeiend	<i>striátus</i>	(L.)	gestreept
<i>robústus</i>	(L.)	krachtig	<i>strictus</i>	(L.)	stijf
<i>róseus</i>	(L.)	rozerood	<i>stróphiúm (L./Gr.)</i>	(L.)	ring, band, bustehouder
<i>rótula</i>	(L.)	wieltje	<i>stylóbates</i>	(Gr.)	hoofdband
<i>rubéllus</i>	(L.)	roodachtig	<i>suávís</i>	(L.)	(verbreede) zuilvoet
<i>rúber</i>	(L.)	rood	<i>sub</i>	(L.)	aangenaam, lieflijk
<i>rubéscens</i>	(L.)	rood wordend, roodachtig			voorvoegsel, dat nabijheid uitdrukt, b.v. gelijkende op, of in mindere mate bezittend het begrip, dat door het grondwoord wordt aangegeven
<i>rubiginósus</i>	(L.)	roestbruin	<i>súlfur, súlphur</i>	(L.)	zwavel
<i>rúfus</i>	(L.)	rossig, bruinrood	<i>syv...</i>	(L.)	zie <i>silva</i>
<i>rugósus</i>	(L.)	gerimpeld	<i>télamon</i>	(Gr.)	windsel, band, ring
<i>rúsió</i>	(L.)	zie <i>rhóúsios</i>	<i>téner</i>	(L.)	tenger, teeder
<i>rússulus</i>	(L.)	roodachtig	<i>terréstris</i>	(L.)	op den grond groeiend of liggend
<i>rútilans</i>	(L.)	geelachtig rood	<i>térreus</i>	(L.)	aardkleurig
<i>saccátus</i>	(L.)	van een zak voorzien, zakvormig	<i>théion</i>	(Gr.)	zwavel
<i>saccharum</i> (Nieuwlat.)	(L.)	suiker	<i>théle</i>	(Gr.)	tepel, vrouwenborst
<i>salígnus</i>	(L.)	wilgachtig, met wilgen in verband staand			
<i>sambucínus</i>	(L.)	met vlier (Sambucus) in verband staand			
<i>sanguíneus, -oléntus</i>	(L.)	bloedig, bloedrood			
<i>saponáceus</i>	(L.)	zeepachtig			
<i>sax (sárkos)</i>	(Gr.)	vleesch			

<i>thrix</i>	(Gr.)	haar	<i>vellereus</i>	(L.)	met een vacht bekleed,
<i>tigrinus</i>	(L.)	getigerd			dicht langharig
<i>tomentosus</i>	(L.)	uiltig behaard, viltig	<i>vellus</i>	(L.)	vacht
<i>tominosus</i>	(L.)	kramp verwekkend	<i>velum</i>	(L.)	sluier
<i>tórvus</i>	(L.)	grimmig	<i>velútum</i>	(Nieuwlat.)	fluweel
<i>tráma</i>	(L.)	weefsel	<i>véropa</i>	(L.)	penis , mannelijk lid
<i>tremellosus</i>	(L.)	bevend, trillend	<i>verrucosus</i>	(L.)	wrattig, vol wratten
<i>trépein</i>	(Gr.)	wenden, zich richten	<i>versi-</i> (<i>versáre</i>)	(L.)	telkens veranderen
<i>tricho</i>		zie <i>thrix</i>	<i>Vescus</i>	(L.)	uitgeteerd, zwak, klein,
<i>triplex</i>	(L.)	drievoudig			flauw van smaak. Onder in
<i>-trópus</i>	(Gr.)	zie <i>trépein</i>			vloed van Lat. <i>věscr</i> = als
<i>túba</i>	(L.)	trompet			spijs nuttigen, ook verkeerd-
<i>túber</i>	(L.)	knol, knobbel			delijk gebruikt als: eetbaar.
<i>tuberculósus</i>	(L.)	vol knobbeltjes	<i>vesícula</i>	(L.)	Blaasje
<i>túlos</i>		zie <i>týlos</i>	<i>vibecinus</i>	(L.)	striemen dragend, gestreep
<i>túrpis</i>	(L.)	leelijk, misvormd	<i>vibrátilis</i>	(L.)	trillend, glinsterend
<i>týlos (túlos)</i>	(Gr.)	bult, knobbel	<i>viétus</i>	(L.)	verwelkt, verlept, verflenst,
<i>týphae</i>	(L.)	met lischdodde (Typha) in			verdord
		verband staand	<i>violáceus</i>	(L.)	violet, paars
<i>týros (túros)</i>	(Gr.)	Kaas	<i>viréscens</i>	(L.)	groen wordend, groenachtig,
					lichtgroen
<i>údu</i>	(L.)	vochtig	<i>virgíneus</i>	(L.)	maagdelijk, ongerept, bij
<i>ulmárius</i>	(L.)	met iep (Ulmus) in verband			uitbreiding: wit
		staand	<i>virósus</i>	(L.)	giftig
<i>umbelliférus</i>	(L.)	schermdragend	<i>viscidus, viscosus</i>	(L.)	kleverig
<i>úmbo</i>	(L.)	knop in het midden van een	<i>vitellínus</i>	(L.)	doiergeel, eigeel
		schild	<i>vítilis</i>	(L.)	(als het ware) gevlochten
<i>uráceus</i>	(L.)	als het ware verbrand,	<i>vólva</i>	(L.)	beurs, zak, baarmoeder
		zwartbruin	<i>vulgáris</i>	(L.)	overal voorkomend, algemeen
<i>úrens</i>	(L.)	scherp van smaak, brandend			
<i>úvidus</i>	(L.)	vochtig, nat	<i>xánthos</i>	(Gr.)	geel
			<i>xýlon (xúlon)</i>	(Gr.)	hout
<i>vagína</i>	(L.)	scheede			
<i>variábilis</i>	(L.)	veranderlijk	<i>zonátus</i>	(L.)	van gordelvormige strepen
<i>variégátus</i>	(L.)	bont, gevlekt			voorzien

LENTINUS ADHAERENS FRIES (1836) EX ALBERTINI ET SCHWEINITZ, EEN NIEUWE AANWINST VOOR ONZE FUNGIFLORA

In October van dit jaar vond ik op een boomstronk bij de Bilt bovengenoemde soort. Een grijsbruin zwammetje was het; de getande plaatjes waren wit en liepen met een tandje op den steel af. De geur was aromatisch; bij hanteren voelden hoed en steel kleverig en plakkerig aan. De smaak was scherp.

Afgaande op het voor *Lentinus* karakteristieke kenmerk kwam ik met behulp van Ricken's „Blätterpilze“ al heel spoedig uit op *Lentinus adhaerens* Fr. ex Alb. et Schweinitz.

Ricken noemt de soort zeldzaam: „An Nadelhölzern im Gebirgswalde vom Herbst bis zum Frühling. Selten.“

Lange („Flora Agaricina Danica“) geeft hem niet op voor Denemarken.

Konrad et Maublanc („Icones Selectae Fungorum“) hebben een beschrijving en een goede afbeelding opgenomen.

Synoniemen zijn:

Agaricus adhaerens Alb. et Schw. (1805), Fries (1821).

Lentinus adhaerens var. *resinaceus* Killermann (1925)

Agaricus resinaceus Trog. (1832)

Lentinus pulverulentus Fries (1836)

Lentinus resinaceus Kalchbrenner (1875).

Macroscopische beschrijving:

Hoed: kaneelbruin, als met een wit waas overtrokkea, harsachtig, zwak gegolfd, gewelfd, 3,5-5 cm, onregelmatig.

Vlees: taai, bitter en spoedig scherp. Balsemachtige geur.

Steel: zelfde kleur als hoed, ook harsachtig, 2-5/5-12, centraal of excen-trisch.

Lamellen: wit, dik, snede gezaagd en harsachtig, met een tandje op de steel aflopend, vrij wijd uiteen.

Voorkomen: op afgezaagde coniferenstomp in groepjes van 2-6.

Microscopische beschrijving:

Cystiden: zijn eigenlijk zeer dikke haren. Afmetingen zeer variërend.

Grootste gemeten cystide (deel uitstekend uit de lamellensnede) $\times 9 \mu$. De top was rond en nooit zoals in de afbeelding bij Konr. et M. puntig.

De meest voorkomende cystidevormen in Fig. 6, zowel laminaal als marginaal.

Basidiën: 42,5/5,4-8,5 μ . Ricken geeft 30/10 μ .

De sterigmen zijn zeer lang 6,8 μ . (Fig. 4). Rijpe basidiën een heel eind buiten 't hymenium uitstekend (zie Fig. 5).

Haren: vooral op de snede grote bossen (Fig. 2).

Sporen: kleurloos, met apiculus, 6,8-9/2,5-3,0 μ .

Ricken geeft 7-10/2,5-3,0 μ . Niet amyloid.

Excretieproduct: uitgescheiden door de hyphen der hoedoppervlakte, en de hymeniumelementen; ook de steelhyphen doen mee.

Het vocht kleurt zich snel met Sudan III.

Verklaring der vreemde termen:

Lentinus komt van lentus =

taai;

adhaerens .van adhaerere = vastkleven;

resinaceus = harsachtig;

pulverulentus = stoffig.

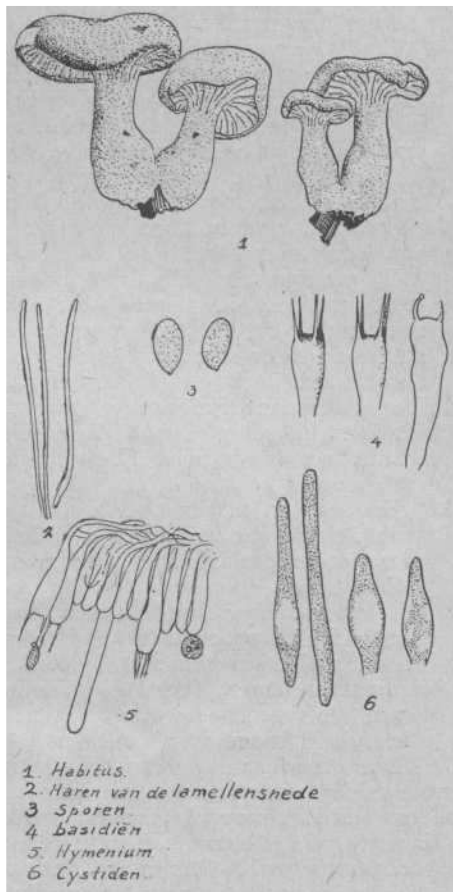
De wortelende steel was bij geen der verzamelde exemplaren aanwezig. Dit waarschijnlijk in verband met de hardheid van het hout.

Konrad et Maublanc noemen van *L. adhaerens* een iets levendiger gekleurde herfstvorm; mijn exemplaren waren dit waarschijnlijk ook. De soort komt het hele jaar door voor.

Er zijn in Nederland maar weinig Lentinussoorten bekend. Het zijn *L. squamosus*, *L. tigrinus*, *L. cochleatus* (in 1912 voor 't eerst hier gevonden) en ook wordt nog vermeld als gevonden *L. flagelliformis*. De eerste drie zijn algemeen te noemen. *L. adhaerens* is dus een welkome nieuweling voor een kleine groep.

Baarn.

G. A. DE VRIES.

EEN VERGIFTIGINGSGEVAL DOOR COPRINUS ATRAMENTARIUS

Onze vereniging heeft onlangs een geïllustreerd vlugschriftje uitgegeven over eetbare paddestoelen, waarin een waarschuwing voorkomt tegen het „genot” van *Coprinus atramentarius* (kale inktzwam) in combinatie met alcohol, waardoor lichte vergiftigingsverschijnselen zouden worden veroorzaakt.

Sinds de verschijning van deze publicatie is hierover meer bekend geworden: in een fraai uitgevoerd reclame-geschriftje van de fa. Hoffmann-La Roche, dat mij door den Heer Schweers werd toegezonden, komt een uitvoerige beschrijving van het ziektebeeld voor, en, wat voor onze lezers waarschijnlijk nog interessanter is, onlangs heeft zich een vergiftigingsgeval „in levenden lijve” voorgedaan in Rotterdam, dat daarom zoo belangwekkend is, omdat, hoewel natuurlijk geheel onopzettelijk, de omstandigheden zoo waren, dat men bijna van een zuiver wetenschappelijke proefneming zou kunnen spreken.

De proefpersonen zijn de leden van een gezin, van zeer uiteenlopende leeftijden, bekwame mycophagen, die de gewoonte hebben in hun maal nooit meer dan één soort tegelijk te verwerken, zoodat de vergiftiging slechts door één soort tweegebracht kan zijn, in dit geval dus *Coprinus atramentarius*, op een Vrijdagmiddag gezocht in den Kralinger Hout. De paddestoelen zijn dadelijk gewassen, lege artis met aanhangend water een kwartier gekookt, en toen in een frigidaire tot Zaterdag 12 uur bewaard, toen er een smakelijke soep van gekookt is, waar het geheele gezin van gesmuld heeft.

Een deel van het gezin heeft daarna geen alcohol gebruikt en is volkomen gezond gebleven: de Kralingsche *Coprinus* draagt dus het epitheton eetbaar met eere, en is boven alle verdenking verheven.

Een van de leden heeft zes uren later één glaasje roode bessen gedronken; twee andere bovendien even daarna, aan tafel nog enkele glazen wijn. Reeds 15 minuten na de roode bessen deden zich de eerste vergiftigingsverschijnselen gevoelen: rood hoofd, bonzende ooren en slapen. De verschijnselen namen, vooral bij de wijndrinkers steeds toe, men kreeg het gevoel alsof het hoofd zou barsten; geweldige hartkloppingen en kortademigheid traden op.

De behandelende geneesheer, die, evenals een der slachtoffers zelf, zoo vriendelijk was mij een uitvoerige beschrijving van het geval toe te sturen, constateerde abnormale, roode gelaatskleur, pupilverwijding en gespannen, jagende pols (120 per minuut). De publicatie La Roche spreekt zelfs van tachycardie tot 140 per minuut. Een van de slachtoffers was in een toestand van hevige exaltatie, zonder controle over haar beweging, beurtelings lachend en huilend, van haar stoel afvallend, enz.

Den volgenden morgen waren allen, wat hoofdpijn daargelaten, weer gezond. Opmerkelijk is, dat één glaasje roode bessen, 24 uur later, bij één persoon weer bloedaandrang naar het hoofd, maar nu in zeer lichte mate, te voorschijn riep. Ook dit is in volkomen overeenstemming met de publicatie La Roche, die zelfs van herhaling bij hernieuwd alcoholgebruik gedurende eenige dagen spreekt. Dezelfde publicatie noemt als symptomen: roodviolette kleur van hoofd, borst en armen, hartkloppingen (140 p. min.), droge mond, pupilverwijding, ademnood, angstgevoel, onzekere gang, verwijding der bloedvaten. Geen onaangename nawerking.

Volgens Prof. M. Roch, die de uitgave van Hoffmann-La Roche geredigeerd heeft, is het verschijnsel in Zwitserland herhaaldelijk waargenomen en zeer overtuigend bij een proefneming op zichzelf door Süss in Bazel. Men ziet, de kale inktzwam op zich zelf is goed eetbaar, maar, zooals

een der slachtoffers het geestig noemt, het is geen kost voor potatoren. Over de oorzaak van het verschijnsel is niets bekend. Extractie van een of andere gifstof door alcohol is, gezien het lange tijdsverloop tusschen het nuttigen van paddestoelen en alcohol, zeer onwaarschijnlijk. Wat de oorzaak dan wel is... Daarover kan ieder, die wil, voorloopig een eigen hypothese opbouwen.

Ik kan uit eigen ervaring mededeelen, dat *Coprinus comatus* en een glas wijn een voortreffelijke en gezonde combinatie vormen. Heeft men de keus, dan neme men liever *comatus* dan *atramentarius*. Dit geldt zelfs voor hartstochtelijke geheel-onthouders, want *comatus* is smakelijker.

Nijmegen.

J. KALFF

GEASTRUM NANUM PERS. MET TWEE PERISTOMEN

Reeds een paar keer is in de Mededeelingen van de Nederlandsche Mycologische Vereeniging en in Fungus sprake geweest van *Geastrum*-soorten, die in plaats van één peristoom, zooals normaal voorkomt, er twee vertoonden. Zoo werd door Van Overeem in Mededeelingen XI, 1921, p. 123—124 een dergelijk geval beschreven en afgebeeld van *Geastrum rufescens* Pers. (= *G. fimbriatum* Fr.), gevonden in de Haarlemsche duinen, terwijl van Eyndhoven in Fungus VII, 1, 1935, p. 7-8 twee dergelijke vondsten beschrijft en afbeeldt van *Geastrum triplex* Jungh., één afkomstig uit de duinen van de Amsterdamsche waterleiding, de andere eveneens in de duinen bij Haarlem aangetroffen. Ten slotte wordt door Van Eyndhoven in Fungus VII, 4, 1936, p. 57-58 nog een afwijkend exemplaar van *G. rufescens* Pers. vermeld, dat, ditmaal in schijn, in het bezit van een tweede peristoom is. Van de heeren Koster en Boot ontving het Rijksherbarium zoojuist een abnormaal exemplaar van nog een andere soort, nl. van *Geastrum nanum* Pers., dat geheel bij de genoemde van *G. triplex* en *rufescens* aansluit, zooals uit de tekening blijkt. Dit exemplaar werd door deze heeren gevonden in de duinen van de Haagsche duinwaterleiding bij Wassenaar en wel in „de Kijfhoek” op 1 November j.l. Het exoperidium is normaal gevormd, terwijl het endoperidium langgerekt is en twee peristomen vertoont. Tusschen deze twee is het endoperidium voorzien van een onregelmatige rimpeling, die de „hoven” der peristomen verbindt.

Geastrum nanum Pers.
met 2 peristomen
2 x nat. grootte

Dat dergelijke gevallen van het voorkomen van een dubbel peristoom zeldzaam zijn, blijkt uit het feit, dat Penzig in zijn uitvoerig boek over abnormaliteiten bij planten, „Pflanzenteratologie”, onder het geslacht *Geastrum* (Penzig schrijft natuurlijk *Geaster*) geen enkele afwijking van dezen aard beschrijft.

Leiden, Rijksherbarium.

S. J. VAN OOSTSTROOM

MYCOPHAGIE

V. *De keuken.*

De aandachtige lezer zal misschien al lang gevonden hebben, dat ik wel zeg te schrijven over mycophagie, maar er omheen draai, en het nog altijd niet over het gewichtigste, de kokerij, heb gehad. Intusschen moet ik mij hier tot mijn spijt terugtrekken en het podium aan anderen overlaten.

Want ik ben geen groot kok, vak, dat ik enkel op het water beoefen, en daar heeft men gewoonlijk geen paddestoelen onder zijn scheepsproviand. Toch weleens. Ik lag eens, in den tijd vlak vóór de voedselschaarschte, met het pleziervaartuig bij het Gooi, en op den heenweg ernaartoe overlegden een ter zake wèl kundige vriend en ik, wat ik aan boord te eten had. Het was al niet veel. Een stuk spek en een lever, — een mixed grill moest worden uitgebreid. En dat hebben wij met groot succes gedaan door op weg even een paar boleten te zoeken. Ik mag op dit idee den mycophagaag wel wijzen. Men leest bv. bij Dumée over het grillen van champignons, en ik begreep na proefnemingen maar niet, hoe het lukken zou ook maar één soort werkelijk te roosteren. Ze stoomden slechts voor mijn centrale-verwarmingsrooster, dat ik voor die kunstbewerking gebruik. Maar nu moet men weten, dat óók grillen is: het bijna droog opzetten van iets, dat men gaat bakken, in een koekepan. Bij voorbeeld sneden spek, — waarbij men geen boter gebruikt; — bij voorbeeld ook: paling, moot na moot, — die óók zijn eigen vet geeft (een machtige bereidingswijze, zij even aangestipt). Welnu, zoo grilt men ongetwijfeld ook paddestoelen, wanneer men zónder ze vooraf te kooken ze met weinig vet gaar bakt. De vochtscheiding zal wel het probleem hierbij zijn. Misschien dat het felle vuur het doet verdampen. In elk geval gaat het procédé bij mixed grill goed, en het noodt tot verdere proeven.

Overigens zou ik de keuken graag aan onze vrouwelijke mycophagen willen overlaten. Men voelt zich een Jan Hen als man zijnde, wanneer men er zich mee bemoeit. En toch is het verschoonbaar. Want wanneer mannen al niet vaker de exotische smaak hebben, die paddestoelen doet waardeeren, ze zijn geloof ik onbetwist grooter lekkerbekken dan vrouwen. Al hebben ze graag de lusten en niet de lasten. Eenig initiatief van hun zijde is dus wel begrijpelijk, al mogen we voorloopig tevreden zijn met de uitnemende bestaande boekjes met recepten, die intusschen weleens te uitsluitend degelijk zijn.

Om een voorbeeld te noemen. Ik vond vorig najaar opeens onder meestal weinig moois opleverend laag hout een heele partij *Peziza onotica*, varkensortjes. Bij Cool en v. d. Lek stond niet eens het gereserveerde: „e”, laat staan het uitbundig „eetbaar”. Toevallig had ik van een oranjekleurige bekerzwam bij Dumée gelezen, dat hij zoo goed was met Kirsch, en Swanenburg de Veye noemde het varkensortje wèl eetbaar. Wat nu ?

Ik verkoos den Franschen wenk te volgen, in plaats weer te flensen of te bakken en een gerecht toe te voegen aan de slechte oneindigheid van degelijke schotels. Ik had geen Kirsch meer maar wèl Persico, een drank door mannen niet gewaardeerd. Ik stopte ze er schoongemaakt maar met huid en haar rauw in, en kan dit nu aan ieder sterk aanraden. Heeft men jenever, men doet het daarmee met wat suiker: niet iedereen weet, dat ook frambozen op jenever veel fijner tot hun recht komen dan die op brandewijn. Wie bezwaar heeft tegen den drank kan het probeeren met glaceeren en zich dusdoende onsterfelijk maken. En wie weet of zich voor de genoemde kunstbewerkingen niet óók leenen de ons bekende teere paddestoelen met een liefelijke anijsgeur (b.v. *Cl. suavolens*!) ? Wie weet, nog andere soorten ?

Ziehier de mycophagie op vol toerental. Er zit de spanning in van het exploreeren, wat willen we meer ? Het is een nobel vak. Een lange rij martelaren is het voorgegaan. En zonder nu bepaald te willen zeggen, dat we hun voetstappen moeten drukken (wat bij recepten met jenever niet heelemaal op zijn plaats zou zijn), kan ik er toch op wijzen, dat ons experimenteren,

¹⁾ Opgepast voor alle kleine, witachtige trechterzwammetjes! Er zijn verschillende giftige soorten onder en de anijsgeur is geen waarborg tegen vergissingen.

soms op een meta-toestelletje, weleens haast het werk van alchimisten nabij komt, zoodat ook de romantiek er niet aan ontbreekt.

Wordt vervolgd.

PELAGICUS

WAARNEMINGEN

42 Naar aanleiding van de mededeling van Mej. de Lint in Fungus van 15 Dec. 1942 het volgende: op 28 Aug. 1921 vond ik in het Meyendel-gebied enkele exemplaren van *Volvaria bombycina* D.C. in verschillende stadia van ontwikkeling. Bij geen van de exemplaren was de zeer ontwikkelde volva wrattig. Van deze exemplaren, die zich in 's Rijks Herbarium te Leiden op liquor bevinden, maakte ik een aquarel.

Bennekom

M. R. S. BOETJE-VAN RUYVEN

43. Mycologiserend in de omgeving van Enschede, vonden Reynders en ik een *Inocybe* spec., die wonderwel bleek overeen te komen met de soort door R. Heim (le Genre *Inocybe*) beschreven als *Inocybe globocystis* Velenovsky. Deze soort is gekenmerkt door de zeer brede, bijna bolvormige, cheilocystiden met dikke wand, en door caulocystiden, die apicaal vaak een kleine insnoering vertonen. Sporen 8-11 x 6-7 μ .

Heim beschrijft hem onder de stirp *scabella*. Macroscopisch is karakteristiek de steel, die alleen in de onderste helft donkerbruin is, daarboven blank met een lilatintje.

De hoed is fijn gevezeld, waar doorheen het witte hoedvlees zichtbaar blijft.

De kleur van het geheel bruin okerachtig met donkerder umbo.

De lamellen zijn zeer licht grauw van kleur. Reuk niet bijzonder.

Enschede.

A. MIDDELHOEK.

44. Op excursie in Delden met collega Meyer vond ik een flink exemplaar van een mij onbekende *Clavaria*, die, in habitus aan *Ramaria formosa* herinnerende, daarvan sterk afweek door de kleur. Bij nader onderzoek bleek het te zijn *Clavaria pallida* Bres. ex Schaeffer = *Ramaria Mairei* Donk.

Hiervan schreef Donk in zijn bekende „Revision”, dat deze soort in de Nederlanden te verwachten was; of dit behalve bovengenoemde vondst al plaatsgevonden heeft, is mij onbekend.

Voor degenen, die deze fraaie koraalzwam niet kennen de volgende bijzonderheden :

De hoogte van mijn exemplaar was 14 cm. De hoofdstam 1,8 cm breed, splitst zich even boven de basis in 3 stammen, die talrijke vertakkingen dragen. De eindtakken eindigen in 3-7 korte uitsteekseltjes. De kleur is in alle deelen (ook aan de basis) bleek bruingeel met een wat dieper bruiner gloed overtogen. De einduitsteekseltjes zijn meest iets donkerder getint dan de stam. De stam en takken zijn sterk gegroefd. Het vlees is helderwit en niet doorzichtig. De sporen zijn onder de microscoop bijna blank, enigszins, doch nauwelijks merkbaar, ruw, en 11 x 3,8 μ groot.

De reuk is niet bijzonder, de smaak enigszins bitter, maar niet direct. Standplaats onder beuken. Konrad en Maublanc geven als groeiplaats op bergachtige streken, weinig in de vlakte.

Op hetzelfde terrein is te vinden *Ramaria formosa*, *Ramaria flava* en *Ramaria ochraceo-virens* = *Clavaria abietina* Persoon.

Een afbeelding van *Clavaria pallida* kan men vinden in Konrad en Maublanc pl. 490.

Enschede.

A. MIDDELHOEK.

45. *Een Volvaria in de keukenkast.* Een dezer dagen werd ik door mijn vrouw er op attent gemaakt, dat ik toch werkelijk niet zoover behoefde te gaan om paddestoelen te zoeken. Zij liet mij nl. een prachtig mooi zwammetje zien, dat tegen den buitenmuur van de keukenkast op stond op ongeveer 1 m van den grond af en wel in de salpeter, welke zich op die plek bevindt.

Het bleek te zijn *Volvaria pusilla*, de kleine vertegenwoordiger van het *Volvaria* geslacht. Het hoedje was ongeveer 1½ cm breed, mooi vlokkelig wit. De plaatjes waren aanvankelijk geelachtig, waarschijnlijk doordat de standplaats zeer donker was, doch in het volle licht werden deze spoedig rose-rood. Heel elegant kwam het steeltje uit een 4-slippige volva, die bistere van kleur was.

Velsen.

H. VAN DER LAAN.

46. *Na jarenlang veldwerk een oplossing gevonden ?* Reeds jaren achtereen vond ik in „De Heerenduinen” bij IJmuiden een *Tricholoma*, geelachtig van kleur, met naar boven omgekrulde rand, grof van bouw. Hoed ongeveer 10 cm. Standplaats op een heuvel, begroeid met duineiken en dennen. Het was steeds een puzzle en er werd gedacht aan *Tr. lascivum*. Tot ik dit jaar de oplossing vond. Te midden van verschillende exemplaren van *Tr.* album stonden bovenvermelde exemplaren, terwijl er veel tusschenvormen voorkwamen. Door de vele regens van den laatsten tijd waren de normale „album” vormen geheel vervormd en was de witte kleur met het vaak lichtbruine centrum overgegaan in een geelachtige kleur.

Velsen.

H. VAN DER LAAN.

47. Op 20 Februari van dit jaar was de dennenaaldenpoilu, *Desmazierella acicola Lib.* reeds present op een nieuwe vindplaats te Overasselt bij Nijmegen. 'n Lentebode.

Nijmegen.

A. C. S. SCHWEERS.

ADRESVERANDERINGEN

Nieuw lid (student-):

C. A. W. Jeekel, Crayenesterlaan 32, Haarlem.

Mevr. M. R. S. Boetje-van Ruyven, Beversteê, Papenpad 10, Bennekom.

Mevr. E. Cieremans-Benthen, v. d. Woertstraat 35, Den Haag.

Heer en Mevr. Cool-v. Oosterzee, „de Eikel”, B 243, Epe.

Dr. A. C. de Koek, Fred. Hendriklaan 65, Bilthoven.

T. O. van Kregten, Boddaertstr. 13, Den Haag.

Mevr. A. v. d. Liefde-v. Lint, Hotel de Tafelberg, Pieterbergsche weg 36, Oosterbeek.

E. T. Nannenga, „De oude Tol”, Bennekom.

G. van Rossem, Duinweg 23, Huis ter Heide.

Mr. J. W. Schuit, Rijnegomlaan 15, Aerdenhout.

L. J. van Wijk, Geestbrugweg 82, Rijswijk (Z.H.).

VAN DEN REDACTEUR

Voor het volgende nummer, dat ongeveer 1 Juni a.s. verschijnen zal, zou ik gaarne vóór 15 Mei bijdragen willen ontvangen. DE VEYE.

INHOUD

De wetenschappelijke namen der fungi, door G. L. van Eindhoven.....	39
Lentinus adhaerens. Fries, door G. A. de Vries.....	46
Een vergiftigingsgeval door <i>Copr. atramentarius</i> , door Dr. J. Kalf.....	48
<i>Geastrum nanum</i> Pers. met twee peristomen, door S. J. v. Ooststroom.....	49
Mycophagie, de keuken, door Pelagicus.....	49
Waarnemingen.....	51
Adresveranderingen.....	52
Van den Redacteur.....	52